

Prima mea lectură este o colecție special creată pentru a-i ghida pas cu pas pe preșcolari și pe școlari în aventura lecturii. Formatul accesibil, textele ilustrate și adaptate la nivelul de înțelegere al vârstei contribuie la captarea atenției și îi motivează să pășească încrezători în lumea minunată a cărților.

Nivelul 1 – 32 de pagini; text cu pictograme sau litere mari de tipar, ilustrație bogată; cuvinte familiare, din vocabularul de zi cu zi; structuri gramaticale simple. Vârsta recomandată: 5-6 ani

Nivelul 2 – 48 de pagini; o singură narațiune, bogat ilustrată, pagini de activități pentru înțelegerea textului; cuvinte din vocabularul de bază; structuri gramaticale simple. Vârsta recomandată: 6-7 ani

Nivelul 3 – 48 de pagini; narațiune împărțită pe capitole, structuri gramaticale din ce în ce mai complexe, pentru copiii care **încep să citească singuri**; adaptări din literatura clasică pentru copii. Vârsta recomandată: 6-7 ani

Nivelul 4 – 64 de pagini; ilustrația color și textul de dimensiuni reduse îi încurajează pe copiii care **încep să citească fluent**. Povestiri amuzante din literatura contemporană și adaptări din literatura clasică. Vârsta recomandată: 7-8 ani

Nivelul 5 – 72/96 de pagini; narațiunea împărțită pe capitole și ilustrația color sau alb-negru oferă o lectură atractivă celor care **citesc din ce în ce mai mult**. Povestiri amuzante din literatura contemporană. Vârsta recomandată: 8-9 ani

Nivelul 6 – 112/160 de pagini; narațiune cu un nivel de complexitate mai ridicat, din literatura modernă și contemporană. Romane de mici dimensiuni, pentru **pasionații de lectură**. Vârsta recomandată: 8-9 ani

CUPRINS

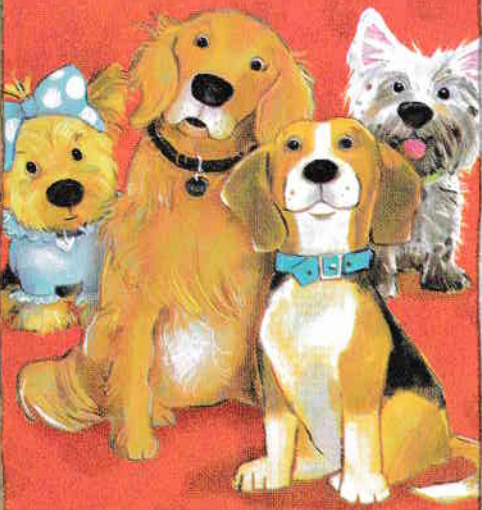

Capitolul 1	
O încălceală totală de blană	9
Capitolul 2	
Gata!	17
Capitolul 3	
Tuns scurt de tot	25
Capitolul 4	
Cu ce vedetă avem onoarea?	34
Capitolul 5	
Batem palma	42
Capitolul 6	
Apoi s-a ascuns într-un colț	50
Capitolul 7	
Ce știu terierii cel mai bine să facă	58
Capitolul 8	
Un westie adevărat	66

AVENTURI LA HAM HOTEL

SĂ ÎNCEAPĂ
AVENTURA
LA HOTELUL
CĂȚELILOR!

La Ham Hotel, câinii sunt tratați regește. Suntem o pensiune de prima mână pentru câini. Atunci când câinele vostru ne trece pragul, îi respectăm programul de masă, îl plimbăm și îl învelim seara la culcare.

Suntem în permanență aproape de câini – padcurile se află într-o clădire încălzită, în capătul aleii. Fiecare câine are propria cușcă, dotată cu pat, păturică și bol de apă.

Nu vă faceți griji... orice sejur la Ham Hotel e ca o vacanță pentru cățelul vostru. Avem un loc de joacă mare, cu multe jucării, și program de bălăceală în piscină vara. Câinele vostru se va distra de minune jucându-se cu ceilalți oaspeți ai noștri.

WHO'S WHO LA HAM HOTEL

WINIFRED WOLFE

Ham Hotel este administrat de Winifred Wolfe, o mare iubitoare de câini dintotdeauna. Winifred adoră toți cățelii și își dorește să petreacă timp cu fiecare rasă. Când nu are grijă de oaspeții săi, ea scrie cărți despre – ați ghicit! – căței.

ALFIE ȘI ALFREEDA WOLFE

Deși sunt încă mici, gemenii lui Winifred o ajută cât pot. Când câinele vostru are nevoie de o atenție specială sau de mai multă joacă, Alfreeda și Alfie oferă servicii speciale, pe care nu le puteți găsi în altă parte. Cățelul vostru nu se va plictisi o clipă în compania acestor doi poznași.

WOLFGANG WOLFE

Soțul lui Winifred dă și el o mână de ajutor atunci când poate, dar călătorește mult pentru a studia viața haitelor de lupi. Wolfgang este un adevărat iubitor de lupi – și-a și numit copiii după doi lupi alfa, șefii de haită. Fiecare haită are doi lupi alfa: un mascul și o femelă, la fel ca doamna și domnul Wolfe, care au, și ei, un băiețel și o fetiță.

Data viitoare când
plecați în vacanță
aduceți-vă câinele
la Ham Hotel!

Cățelul vostru se va
distra, cu siguranță,
de minune!

Capitolul 1

O încâlceală totală
de blană

Eu sunt Alfie Wolfe, și există ceva ce urăsc cel mai mult pe lume. Să fiu „toaletat“! Bleah!

Urăsc să fiu tuns și chiar pieptănat. Și să mi se scoată mizeria din urechi și de sub unghii. Căh!

Și urăsc când se ocupă mama de asta. Doare, e plictisitor și durează o veșnicie. E groaznic!

Acum câteva săptămâni, am cunoscut un cățel care ura și mai tare

decât mine să i se facă toaleta, dacă puteți crede așa ceva! Era o cățelușă pe nume Moody. Moody, terierul alb West Highland.

Alb? Ha! Nici pe departe. Când am văzut-o prima dată, nici măcar nu semăna cu un westie. (Așa i se mai spune acestei rase.)

După ce face baie, orice westie e de un alb imaculat. Dar Moody nu voia nici măcar să se apropie de cadă, așa că avea culoarea pământului.

Nu lăsa pe nimeni să se apropie de ea cu vreo

perie sau vreo foarfecă. Așa că era o încâlceală totală de blană. Nici măcar ochii nu i se vedeau.

O să vă spun întreaga poveste a lui Moody, ghemotocul de noroi. Poate că o să spuneți: „Cui îi pasă? Și ce dacă un cățel nu vrea să fie spălat și tuns? Cine vrea?“

Ei bine, se pare că cineva avea mult de pierdut dacă Moody nu era aranjată ca pentru expoziție.

Acel cineva eram eu.

Totul a început într-o vineri. Ziua părea absolut obișnuită. Pe la șapte, i-am tras una ceasului în formă de câine, ca să nu mai latre.

Am sărit din pat și am fugit să mă pregătesc pentru școală. Trebuia să

i-o iau înainte surorii mele, Alfreeda. Pentru ea, totul e o întrecere. Faza e că Alfreeda se poartă întotdeauna de parcă ar fi copilul alfa în casa asta. Șeful haitei din absolut toate punctele de vedere. Cea mai rapidă. Cea mai deșteaptă. Cea mai puternică. Cea mai curajoasă. Mă scoate din minți!

Dar în ziua aceea am bătut-o la două chestii: îmbrăcatul și aranjatul.

Cu o superviteză de băiat alfa, mi-am luat de pe jos blugii și tricoul cu Ham Hotel și m-am îmbrăcat repede. M-am repezit la baie și am împins-o pe Alfreeda din fața oglinzii.

— Hei, mai ușor! a țipat ea.

Înainte să aibă vreo șansă să mă împingă și ea, m-am spălat pe dinți cu degetul, pe care am pus pastă de dinți.

M-am frecat bine. Apoi mi-am trecut degetele prin păr. O singură dată și repede.

— Gata, am spus eu și am dat fuga spre ușă. Te-am întrecut!

Alfreeda a dat ochii peste cap.

— Alfie, a spus ea cu vocea ei de profesoară obosită. Când o să pricepi și tu? Mama o să te pună să te piepteni din nou. Sau o s-o facă ea însăși, dacă tu nu ești în stare. Așa cum face mereu.

M-am uitat cruciș la Alfreeda.

— Mă îndoiesc, am spus.

— Nu te îndoii, a zis ea.

Deodată, am început să văd două surori în fața ochilor. Nimeni nu-și dorește așa ceva! Așa că am renunțat